

Hayat Veren Bir İlke Olarak Sevgi

Yedinci Gün Adventistleri olarak biz doğru öğretilere büyük bir önem veriyoruz. Bu yanlış değildir. İsa dedi ki:

Yuhanna 4:24 “Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.”

Yuhanna 8:31-32 İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e, “Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak” dedi.

Allah'a gerçekte tapınmalıyız ve gerçek bizi özgür kılacak. Yalanlar ise, Şeytan'dan geliyor ve bizi aldatıyor. Biz doğru öğretilere boşuna önem vermiyoruz. Kitaplarımız ve derslerimiz çoktur ve çeşitlidir.

Her türlü insan aramıza gelir ancak herkes iyi niyetli değildir.

2. Timoteos 3:6-7 Bunların arasında evlerin içine sokulup günahla yüklü, çeşitli arzularla sürüklenen, her zaman öğrenen, ama gerçeğin bilgisine bir türlü erişemeyen zayıf iradeli kadınları adeta tutsak eden adamlar var.

Bazı insanlar gelip, öğretimizi inceleyerek gerçeği öğrettiğimizi kabul ederler. Tanrı'nın yasası olan On Emir'in, Şabat Günü dahil, geçerli olduğunu kabul ederler. Ölülerin bilicesiz halde olduğunu kabul ederler. İsa'nın, göklerdeki tapınakta bizim uğrumuza hizmet verdiğini kabul ederler. Domuz etinin yenilmez, sigaranın içilmez olduğunu kabul ederler. Gelen insanlar yetenekli, akıllı insanlar olabilir. Ama, bazıları gerçeğin bilgisine bir türlü erişemezler. Öğretimizi bilmezler mi? Bilir. Tamam, sorun nedir o zaman? Eksikleri nedir?

Pavlus şöyle yazdı:

1. Korintliler 13:1-3 İnsanların ve meleklerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkaran bakırdan ya da çınlayan zilden farkım kalmaz. ² Peygamberlikte bulunabilsem, bütün sırları bilsem, her bilgiye sahip olsam, dağları yerinden oynatacak kadar büyük imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim. ³ Varımı yoğumu sadaka olarak dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz.

Pavlus'un bahsettiği sevgi nedir? Bahsettiği sevgi romantik bir duygu mu? Değildir.

Bahsettiği sevgi Allah'tan gelen bir armağandır. Siz bunu imal edemezsiniz. Taklit etmeye çalışabilirsiniz ama gerçek değildir. Gerçek olan sevgi, Rab'den gelir. Bu, sadece bir duygu değil, hayat veren bir ilkedir.

1. Korintliler 13:4-13 Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez. ⁵ Sevgi kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kolay kolay öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz. ⁶ Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçek olanla sevinir. ⁷ Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeye dayanır. ⁸ Sevgi asla son bulmaz. Ama peygamberlikler ortadan kalkacak, diller sona erecek, bilgi ortadan kalkacaktır. ⁹ Çünkü bilgimiz de peygamberliğimiz de sınırlıdır. ¹⁰ Ne var ki, yetkin olan geldiğinde sınırlı olan ortadan kalkacaktır. ¹¹ Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi anlar, çocuk gibi düşünürdüm. Yetişkin biri olunca çocukça

davranışları bıraktım.¹² Şimdi her şeyi aynadaki silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. Şimdi bilgim sınırlıdır, ama o zaman bildiğim gibi tam bileceğim.¹³ İşte kalıcı olan üç şey vardır: İman, umut, sevgi. Bunların en üstünü de sevgidir.

İlişkilerimizde, evlilikte olsun, geniş ailemizde olsun, duygumuz, hissimiz, değişebilir. Ancak okuduğumuz sevgi presibi duygularımızla değişmez. Çünkü Allah sevgidir ve Allah değişmez. Tanrı'nın sevgisi Ruh aracılığıyla içinizde yaşıyorsa, 1. Korintliler'de okuduğumuz davranışlar hayatımızda görünecek.

Galatyalılar 5:22-23 Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur.

Peki, bir kişi bütün öğretilerimizi kabul eder de, içinde Kutsal Ruh'un meyvesi görünmezse ne yapmalı? Yeniden doğmalı.

Kutsal Kitap'ta öğreti çok ve kural çok. Ancak sevgi olmazsa ne faydası var? Bazı insanlar, "Ben insanları seviyorum, öğreti önemli değildir" derler. O kişinin sevgisi ilke üzerine değil, duygu üzerine dayanır çünkü Allah'tan gelen sevgi haksızlığa sevinmez. Doğruluk, haksızlık, öğretiye ve ilkeye bağlıdır.

Peki siz tüm öğretileri biliyorsunuz bilmesine ama, sizde sevgi, merhamet ve şefkat var mı?

Matta 23:23 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz nanenin, dereotunun ve kimyonun ondallığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli konularını -adaleti, merhameti, sadakati- ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmezsiniz gerekirdi."

1. Korintliler 13:1-3 İnsanların ve meleklerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkaran bakırdan ya da çınlayan zilden farkım kalmaz.² Peygamberlikte bulunabilsem, bütün sırları bilsem, her bilgiye sahip olsam, dağları yerinden oynatacak kadar büyük imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim.³ Varımı yoğumu sadaka olarak dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz.

Hakiki sevgiyi kendi gücünüzle taklit etmeye çalışmayın. Er ya da geç, sizin sevginizin zayıf, bencil, çıkarıcı, sonunda yetersiz olduğu ortaya çıkacak. Allah'a eksikliğinizi itiraf edin ve bir armağan olarak O'ndan gerçek sevgiyi rica edin. Bu, sizin yaptığınız şey değil, Allah'tan bir mucizedir. Sevgisiz öğretiler boştur. Öğretisiz bir sevgi ise, sadece bir duygudur. Çünkü hakiki sevgi, gerçeğe dayanan bir ilkedir.